

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 23

Nieuwtestamentische perioden

Wanordelijk en verward denken kenmerkt degenen die tegenwoordig met de Bijbel bezig zijn. Er worden flarden van de waarheid uitgenomen en ergens anders ingepast, waarbij geen acht wordt geslagen op de door God geopenbaarde ordening. Dat is te vergelijken met de fout van Hymeneüs en Filetus, over wie gesproken wordt in II Timotheüs 2:17,18, die het onderwerp van de opstanding hadden genomen en beweerden dat deze reeds had plaatsgevonden.

Als we orde willen scheppen in ons denken over het Nieuwe Testament, dienen we een achttal, duidelijk gemarkeerde, perioden te onderscheiden. Dan heeft alles zijn plaats en elk detail heeft zijn juiste positie. Deze perioden vormen de basis waarop gehoorzaamheid aan de vermaning om 'het Woord der Waarheid recht te snijden' (II Tim. 2:15) werkelijk plaats kan vinden.

Deze perioden zijn achtereenvolgens:

- 1. De aardse bediening.** Dat begon met de geboorte van Jezus Christus in Betlehem en eindigde met Zijn opstanding uit de dood. Die duurde drieëndertig jaar en de Schrift noemt deze periode 'Zijn dagen in het vlees' (Hebr. 5:7). Dit is zonder meer een periode, maar geen bedeling. De geboorte van Christus bracht geen verandering teweeg in Gods houding ten opzichte van Zijn volk of van andere volken. Hoewel Jezus Christus werkelijk de Messias was, werd Hij nooit als zodanig aan Israël verkondigd. Toen bepaalde bevoorrechte mensen deze waarheid ontdekten, werd hen verboden om iemand te vertellen

dat Hij Jezus de Christus was (Matt. 16:16-20).

2. De Handelingenperiode. Deze periode ving aan met de opstanding van Jezus Christus en duurde iets langer dan drieëndertig jaar. Het einde ervan vormt zonder twijfel en absoluut zeker de grote aankondiging van Paulus in Handelingen 28:28 (zie *Seed & Bread*, nummer 11). Deze periode is ongetwijfeld een bedeling en hierin verschilden de doelstellingen van God, Zijn methoden en wijze van besturen van wat ooit was geweest of wat vanaf dat moment zou komen. Theologen hebben het specifieke karakter van de Handelingenperiode opzettelijk genegeerd en hebben het bijzondere ervan altijd onderschat. Het zou zelfs voor de minst ontwikkelde lezer duidelijk moeten zijn dat de aanwezigheid van door God aangestelde mensen (herauten en apostelen), die de door God gegeven en geïnspireerde boodschap verkondigden, welke te allen tijde voor de hoorders werd bevestigd door de tekenen die erop volgden, wel moest leiden tot een andere situatie dan die waarin we tegenwoordig verkeren.

3. De bedeling der genade. De aankondiging (Hand. 28:28) die de Handelingenperiode heeft afgesloten, vormde het begin van de bedeling der genade, waarin wij nu leven. Ook deze periode is een unieke bedeling waarin Gods wijze van handelen met de wereld er een is van pure genade, waarin elke daad van God een daad van liefde en barmhartigheid is voor hen die dat niet verdienen. Het is feitelijk zo dat als God in de huidige tijd niet in genade kan handelen, Hij helemaal niet handelt. Hij neemt nu tijd om in de geschiedenis van de mensheid een passage te schrijven over de genade die in Zijn karakter besloten ligt. Elke daad van Hem is er daarom een van liefde, vriendelijkheid, barmhartigheid, medeleven, medelijden, mededogen en tederheid.

Gods huidige bestuur (bedeling) is niet alleen genadig, het is ook verborgen (Ef. 3:8) zodat de rijkdom van de genade die Hij dagelijks over de mensheid uitstort onnaspeurlijk is. Er is geen zichtbaar blijk van wat God tegenwoordig doet, maar de gelovige is door het geloof in staat om te zeggen: 'Geloofd zij de Heere; dag bij dag overlaadt Hij ons. Die God is onze Zaligheid' (Ps. 68:20, St.Vert.).

De bedeling der genade gaat niet voor eeuwig door, maar we kunnen er zeker van zijn dat God het verslag dat Hij al meer dan 1900 jaar aan het schrijven is niet zal bederven door een geweldige uitbarsting van toorn en wraak. Het einde zal bestaan in de grootste uiting van genade die Hij ooit heeft betoond. God zal uit de hemel spreken en de wereld verlichten (Ps. 85:9,12; 97:4). Hij zal de bedekking van Christus wegnemen (I Cor. 1:7). Hij zal Zijn Geest uitstorten over alle

vlees (Hand. 2:17). Hij zal over de volkeren op aarde heersen (Ps. 67:4). Alles tezamen zal dat zeker leiden tot een goddelijke interventie in de stroom van de menselijke geschiedenis. God zal de aarde overstromen door Zijn Geest, de wereld veroveren door Zijn Geest, Zijn eigen orde op aarde brengen en het gevolg zal een bedeling van absolute goddelijke heerschappij zijn. De Bijbel noemt dat het koninkrijk (heerschappij) van God.

4. Het koninkrijk (de heerschappij) van God. Onze God heeft Zijn troon (regeringszetel) in de hemel gevestigd (Ps. 103:19) en vanaf die plaats zal Jezus Christus de aarde regeren. Hij heeft verklaard dat de hemel Zijn troon is en de aarde de voetbank (Jes. 66:10). We kunnen er gerust van uitgaan dat als Hij regeert, dat zal gebeuren vanaf de troon en niet vanaf een voetenbank. Dit gaat aan de tweede komst van Christus vooraf en het bereidt de mensheid voor op de duizend jaar van Zijn heerlijke aanwezigheid. Het koninkrijk van God is feitelijk hét onderwerp van de Bijbel en het is de ware hoop voor de mensheid. Het begint met een goddelijk ingrijpen en het is uitsluitend het werk van God. Er is niets wat de mens ten aanzien daarvan kan doen. De ijver van de Here der heerscharen zal het tot stand brengen (Jes. 9:7). Het komt over de mensen met grote zegeningen, maar de aanvang wordt onmiddellijk gevolgd door een oordeel over allen die leven en dat zal bepalen wie er voort zal gaan met leven op deze heerlijke aarde wanneer deze wordt geregeerd door God. Er zal ook een oordeel komen over allen die dood zijn, om te bepalen wie zal opstaan om het leven onder Gods heerschappij te genieten (II Tim. 4:1). Elke belofte en elke profetie in het Oude Testament heeft te maken met deze heerlijke tijd. De waarheid wordt niet gediend als deze profetieën worden toegeschreven aan de duizend jaar van Zijn persoonlijke aanwezigheid.

5. De grote beproeving (verdrukking). Veel onbezonnen en onsamenhangende uitspraken van onheilsprofeten hebben een grote vrees voor deze periode van zeven jaar veroorzaakt, maar onder hen die hierover kennis van de Schrift hebben, zullen daarover noch bevreesd, noch verontrust worden. Levendige beschrijvingen van de grote verdrukking zijn de handelswaar geworden van de zogenoemde evangelisten. Het wordt beschreven als 'de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen' (Openb. 3:10). Ons gezonde verstand vertelt ons dat het geen enkele zin zou hebben wanneer een dergelijke beproeving in onze tijd zou aanbreken. De huidige mislukking van de mensheid is een kennelijk feit en beproeving zou niets méér aan het licht brengen dan nu al bekend is. De grote beproeving zal er pas komen als de

mensen al lange tijd hebben geleefd onder Gods weldadige heerschappij. Zij die de lessen goed leren die zij door hun dagelijkse ervaringen in het koninkrijk van God ontvangen, zullen niets te vrezen hebben van deze tijd van beproeving. Als ze evenwel niets leren, zal de bestraffing van II Thessalonicenzen 1:7-10 volledig op zijn plaats zijn.

6. De *Parousia* van Jezus Christus (1.000 jaar). De grote waarheid die tot uitdrukking komt in het woord *parousia* is verloren gegaan toen het abusievelijk met 'komst' is vertaald. De komst van Christus zal Zijn *parousia* tot gevolg hebben. Hij zal persoonlijk op aarde aanwezig zijn op grond van Wie Hij is en wat Hij doet met het oog op Zijn vele ambten. Dat is de uitdrukking in de school van God voor iets waarvoor wij nog niet klaar zijn. Deze tijd wordt gewoonlijk 'millennium' genoemd door de wereld en het 'Duizendjarig Vrederijk' door theologen. De Bijbel noemt die tijd 'de *parousia* van de Heer' en dat heeft te maken met het belangrijke werk om God te openbaren aan de mensheid. Zij die daarin leven, zijn de mensen die hun vorige lessen onder de heerschappij hebben geleerd en die de regels en de beperkingen die door een overheid worden opgelegd niet meer nodig hebben. 'Alle macht en kracht' (I Cor. 15:24) zal evenwel nog niet teniet zijn gedaan voor het einde van de duizend jaar van Zijn persoonlijke aanwezigheid. Thomas Jefferson heeft gezegd: 'De regering die het minst regeert, is de beste.' Het werkelijke doel van alle overheid zou moeten zijn om een volk voort te brengen dat geen overheid meer nodig heeft. Het koninkrijk (de regering) van God zal dat doen.

Tijdens de *parousia* van Christus is satan gebonden (Openb. 20:2), zodat hij de volken niet langer kan verleiden. Na die periode moet hij voor een korte tijd worden losgelaten. Dat brengt ons bij de zevende periode.

7. De korte tijd. We weten maar heel weinig over deze periode, aangezien de hele Bijbelse openbaring daarover wordt gevonden in Openbaring 20;1-3; 7-9. In deze paar verzen zien we opstand die door satanische misleiding wordt veroorzaakt, nadat hij is vrijgelaten uit de gevangenschap van duizend jaar. Er wordt ons verteld dat satan gedurende een korte tijd losgelaten *moet* worden en dat hij ook wordt losgelaten uit zijn gevangenis. Eenmaal vrij, trekt hij erop uit om de volken 'aan de vier hoeken der aarde' te misleiden, Gog en Magog, om ze tot de strijd te verzamelen en het aantal ervan is als het zand der zee. Het doet ons natuurlijk pijn om dit te lezen en het lijkt volkomen onmogelijk na twee lange perioden van goddelijk licht en activiteit. We zullen het verslag van God evenwel zonder vragen

aanvaarden.

Het juiste beeld dat in Openbaring 20:7-9 wordt geschilderd is er een waarin we satan zien, één van de cherubs, de grootste verleider van alle tijden, die zich waarschijnlijk voordoeft als een engel des lichts en die erop uittrekt naar de volken aan de vier hoeken der aarde, om nogmaals zijn streken uit te halen bij mensen die geen recente ervaringen hebben, als ze die al hebben gehad, met deze meesterverleider. Het Woord openbaart ons dat hij enig succes heeft, maar we moeten wel bedenken dat de mensen die hem navolgen door hem zijn misleid. We weten niet welke misleiding hij zal gebruiken, wat hij allemaal voor dingen bedacht heeft, of welke beloning hij in het vooruitzicht heeft gesteld. Maar we weten dat de mensen die zich laten misleiden, zullen denken dat zij een boodschapper van God navolgen en wanneer zij naar Jeruzalem marcheren, zullen ze denken dat ze God een dienst bewijzen.

De grote vergissing zal zijn dat zij zullen nalaten om deze zogenaamde 'boodschapper van het licht' aan tests onderwerpen die zonder twijfel voorhanden zullen zijn en dat zal uiteindelijk de misleiding tot gevolg hebben. Het gevolg van die misleiding is dat zij naar Jeruzalem zullen reizen, zonder door God of mensen tegengehouden te worden en 'de geliefde stad' zullen omsingelen. Tot op dat moment hebben ze niemand kwaad gedaan en heeft ook niemand hun kwaad gedaan. Maar op het moment dat zij de legerplaats van de heiligen omsingelen, komt er vuur van God uit de hemel en verslindt hen. Eén lichtflits en er blijft niets anders over dan een handjevol as op elke plek waar iemand heeft gestaan. Daarmee is de mens opnieuw beproefd en is het koninkrijk van God gelouterd.

8. De Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde. De woorden 'hemel(en) en aarde', duiden, wanneer ze gezamenlijk voorkomen in de Schrift, op een ordening, een systeem, de wereld (*kosmos*). De woorden zijn uitwisselbaar in II Petrus 3:5-7,13. Daar wordt ons over de hemelen en de aarde verteld die er vroeger waren, de hemelen en de aarde die nu zijn en over de hemelen en de aarde die zullen komen. We weten hierover heel weinig, omdat in onze kennis of ervaring niets is waardoor we het zouden kunnen vatten. Maar als we vooruitgang boeken in het koninkrijk van God en tijdens de *parousia* van Christus, zullen we een basis leggen die het mogelijk maakt het te begrijpen. De Bijbel neemt ons niet verder mee dan tot deze periode.